

**УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ**

Датум 21.новембар 2013.

**ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ
ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ**

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ
<p>1. Датум и орган који је именовао комисију Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду, 25. септембра 2013.</p> <p>Одлуком бр 2725/1 од 25. септембра 2013. Научно-наставног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду образована је комисија за оцену подобности докторанта Снежане Калинић и теме докторске дисертације под насловом “Представљање вољног и невољног сећања и заборављања у драмском опусу Самјуела Бекета”.</p> <p>2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив уже научне области за коју је изабран у звање, датум избора у звање и назива факултета, установе у којој је члан комисије запослен:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Др Зорица Бечановић Николић, ванредни професор за ужу научну област Општа књижевност, предмет Историја опште књижевности (19. 11. 2013), Филолошки факултет Универзитета у Београду2. Др Зоран Милутиновић, редовни професор за уже научне области: Јужнословенска књижевност, Модерна теорија књижевности (10. 06. 2013), Универзитетски колеџ Лондон (University College London)3. Др Биљана Дојчиновић, ванредни професор за ужу научну област Наука о књижевности (01. 11. 2011) , Филолошки факултет Универзитета у Београду4.5.
II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА
<p>Снежана Калинић рођена је 1979. године у Београду. Дипломирала је на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета Универзитета у Београду с просечном оценом 9,69. Од школске 2009/2010. године похађа докторске академске студије на Филолошком факултету Универзитета у Београду, где је испите положила с просечном оценом 10,00 и испунила све потребне услове за пријављивање докторске дисертације. Године 2009. похађала је интернационалну летњу школу за докторанде</p>

књижевности „New Forms of Fiction: Blendings and Transgressions of Fiction and Reality“ на Универзитету Лудвиг Максимилијан у Минхену.

На Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета Универзитета у Београду радила је од 2007. године као сарадник у настави, а од 2009. године ради у звању асистента за ужу научну област Општа књижевност (предмет Општа књижевност). Превасходно је ангажована на предметима *Театар апсурда*, *Постмодернизам и теорија могућих светова* и *Постмодернистичка кратка прича*.

Од 2011. године ангажована је у оквиру научно-истраживачког пројекта бр. 178029 Министарства за просвету и науку Републике Србије *Књиженство, теорија и историја женске књижевности на српском језику до 1915.* и чланица је редакције *Књиженства*, часописа за студије књижевности, рода и културе.

Од 2004. до 2008. године радила је као уредница рубрике *Нађено у преводу* Студентског часописа за књижевност и теорију књижевности *txt*. Заједно са колегама из редакције часописа добитница је Награде града Београда за стваралаштво младих у области науке за 2004. годину.

Ауторка је низа превода са енглеског и француског језика.

III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

1. „Transgressing Reality and Embodying Fiction through Self-Transformation in *The Reincarnation of Saint Orlan*”, *Fictions/Realities. New Forms and Interactions*, eds.Jörg von Brincken, Ute Gröbel, Irina Schulzki (Hrsg.), Martin Meidenbauer Verlag, November 2011, str. 197-208.
2. ”’Нечисте жуди’, ’минуле цвети’ и ’склопљени Верлен’: интимистички елементи поезије Данице Марковић”, *Књиженство, часопис за студије књижевности, рода и културе*, година I, број 1, 2011.<http://www.knjizenstvo.rs/magazine.php?text=10>
3. „Арабеске измаштаног и стварног“, *Књижевни лист, месечник за књижевност, културу и друштвена питања*, мај, јун, јул, 2010, стр. 9.
4. „Теорија (не)читанја Пјера Бажара“ и: Bajar, Pjer, *Kako da govorimo o knjigama koje nismo pročitali?*, prevela Snežana Kalinić, Službeni glasnik, Beograd, 2009, str. 169-186.
5. „Реторика Петковог ћутања у Куцијевом Фоу“, *Парадигме, утицаји, рецепција*, уредили Биљана Дојчиновић и Зоран Пауновић, Филолошки факултет Универзитета у Београду. (Зборник радова са међународног научног скупа „Филолошка истраживања данас“, одржаног 2010. године, у штампи)

IV ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

На основу увида у биографију и библиографију кандидата, као и на основу приложене документације која, поред неопходних личних докумената, садржи диплому о стеченом звању дипломираног филолога опште књижевности и теорије књижевности, примерке објављених радова и потврду Центра за постдипломске студије Филолошког факултета Универзитета у Београду о положеним испитима на

докторским студијама, стеченим ЕСП бодовима (120 ЕСПБ) и оствареној просечној оцени (10,00) комисија сматра да Снежана Калинић испуњава све услове за приступање изради докторске дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА
НАПОМЕНА:

За ментора је предложена др Зорица Бечановић Николић, ванредни професор за ужу научну област Општа књижевност (предмет Историја опште књижевности) Филолошког факултета у Београду, Катедра за општу књижевност и теорију књижевности.

Библиографија ментора са најмање 5 јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација.

- Zorica Bečanović Nikolić, *Hermeneutika i poetika. Teorija pripovedanja Pola Rikera*. Beograd: Geopoetika, 1998.
- Zorica Bečanović Nikolić, *Šekspir iza ogledala. Sukob interpretacija u recepciji Šekspirovih istorijskih drama u dvadesetom veku*. Beograd: Geopoetika, 2007.
- Zorica Bečanović Nikolić, „Les paradoxes de la marginalité : Belgrade et l’Occident dans les romans de Dragan Stojanović“, *Mémoire perdue, mémoire volée : Investigations littéraires en Europe Centrale et Orientale*, sous la direction de Brigitte Gautier, L’Harmattan, Paris, 2005, str. 71-79.
- Зорица Бечановић-Николић, „Сукоб интерпретација у рецепцији Шекспирових историјских драма у двадесетом веку“, *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, књига LIV, свеска 1, Матица српска, Нови Сад, 2006, стр. 167-182. UDC 821.111.09 Shakespeare W. ISSN 0543-1220 COBISS.SR-ID 513390997
- Зорица Бечановић-Николић, „Деконструкција и читања Шекспирових историјских драма“ *Филолошки преглед*, књига XXXIII, свеска 1, Филолошки факултет Универзитета у Београду, Београд, 2006, стр. 29-50. UDK 821.111-24.09 Shakespeare, W.=163.41 ISSN: 0015-1807 COBISS.SR-ID: 28393991
- Зорица Бечановић-Николић, „Бахтин и тумачења Шекспирових историјских драма: карневал и хетероглосија“, *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, књига LV, свеска 2, Матица српска, Нови Сад, 2007, стр. 265-287. ISSN: 0543-1220; COBISS.SR-ID: 227933703
- Зорица Бечановић-Николић, „Тумачења Шекспира из перспективе презентизма. Однос времена настанка и времена рецепције дела као херменеутички проблем“, у: *Аспекти времена у књижевности*, зборник радова, приредила др Лидија Делић, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2012, стр. 181-199. UDK 821.111.09 (Šekspir), ISBN 978-86-7095-178-5, COBISS.SR-ID 192266252

Комисија сматра да др Зорица Бечановић Николић испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације за област опште књижевности и теорије књижевности. О томе сведочи наведени избор из библиографије Зорице Бечановић Николић, која је, осим осталог, ауторка две монографије (*Херменеутика и поетика. Теорија наративности Пола Рикера* (1998); *Шекспир иза огледала. Сукоб интерпретација у рецепцији Шекспирових историјских драма у двадесетом веку* (2007)) које се баве кључним теоријским концептима феноменолошког и херменеутичког приступа

књижевности француског филозофа Пола Рикера, чије ће теоријско развијање проблематике метафоричког и наративног представљања вољног и невољног сећања и заборављања бити једно од теоријских полазишта за развијање докторске тезе Снежане Калинић.

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ:

ОЦЕНА:

1. формулације назива тезе (наслова)

Комисија закључује да је радни назив тезе “Представљање вољног и невољног сећања и заборављања у драмском опусу Самјуела Бекета” прикладан, прецизан и да добро репрезентује суштину предложене теме истраживања.

2. предмета (проблема) истраживања

Опис теме: На основу приложеног образложења предлога теме докторске дисертације, може се истаћи да ће средишњи предмет истраживања Снежане Калинић бити представљање вољног и невољног сећања и заборављања у драмском опусу Самјуела Бекета. У фокусу ове дисертације наћи ће се особености вољног и невољног сећања и заборављања Бекетових антијунака, као и специфичности употребе вербалних и невербалних тропа и приповести у Бекетовом позоришном изразу, али ће одговарајући сегменти бити посвећени и поређењу Прустовског нехотичног сећања са невољним сећањем Бекетових јунака. Основно, али не и једино теоријско утемљење за ову анализу феномена вољног и невољног сећања и заборављања у Бекетовим драмама и Прустовим романима пружиће феноменолошке студије Пола Рикера *Сећање, историја, заборављање (La mémoire, l’histoire, l’oubli)*, *Вољно и невољно (Le volontaire et l’involontaire)* и *Сопство као други*, као и, у нешто мањој мери, *Време и прича* и *Жива метафора*. Наведене студије Пола Рикера усредсређене су управо на оне феномене чији ће се појавни видови у Бекетовој и Прустовој књижевности налазити у фокусу ове дисертације.

Мотиви сећања, евокације и реминисценције доминирају у већини, а фигурирају у безмало свим Бекетовим драмским текстовима, па се у последње време о његовим драмама све чешће говори као о позоришним комадима о сећању. Неретко се, међутим, превиђа да се оне у исти мах и у једнакој мери могу читати и као позоришни комади о заборављању. Стога ће ова дисертација настојати да понуди обухватно и уравнотежено тумачење сећања и заборављања у Бекетовом драмском опусу, које се неће ограничити на анализу представљања вољног и невољног сећања у његовим драмама, већ ће размотрити и (не)вербалне стратегије посредством којих његови позоришни комади представљају и вољно и невољно заборављање.

Научно истраживање ове проблематике неће се зауставити на закључцима које је омогућила најчешће употребљавана интерпретативна стратегија заснована на психологији

сећања Фројда и других психолога са чијим је теоријама и сам Бекет био упознат, већ ће настојати да увидима које омогућава интерпретативни приступ утемељен на Рикеровим феноменолошким студијама *Сећање, историја, заборављање* и *Вољно и невољно* допуни постојећа тумачења *Чекајући Годоа*, *Краја партије*, *Крапове последње траке*, *Срећних дана*, *Игре*, *Дођи-пођи*, *Не ја*, *Тада*, *Љуљашке* и осталих Бекетових драмских комада. Рикерова књига *Сећање, историја, заборављање*, трећи део својеврсне трилогије започете вишетомном студијом *Време и прича*, а настављене херменеутичким изучавањем темпоралног идентитета у књизи *Сопство као други*, нуди опсежан историјски преглед и подробну анализу филозофије сећања, памћења и заборављања, те може да послужи као теоријска основа за разграничење Бекетових драма које тематизују „патос“ сећања или „патос“ заборављања од драмских текстова који приказују рад његових антијунака на сећању и памћењу угодних успомена или пак њихове различите покушаје брисања и потискивања болних реминисценција. Први и трећи део Рикерове обимне феноменолошке студије *Сећање, историја, заборављање* акцентују управо оне аспекте Платонових, Аристотелових, Августинових, Фројдових и Бергсонових теорија који могу допринети продубљеном тумачењу Бекетових драма.

Комисија закључује да је предложени предмет истраживања својом сложености, актуелношћу и значајем у областима дисертације.

3. Библиографија прелиминарних истраживања

Кандидаткиња је приложила библиографију од 89 библиографских јединица релевантних за истраживање. Овде наводимо 65 јединица најзначајнијих за истраживање:

1. Ackerley C. J. and Gontarski S. E. (eds.).(2004). *The Grove Companion to Samuel Beckett*, New York: Grove Press.
2. Aristotel. (2005). *O pjesničkom umijeću*. Preveo i priredio Z. Dukat. Zagreb: Školska knjiga.
3. Avgustin, sv. A. (1973). *Ispovijesti*. Preveo S. Hosu. Zagreb: Kršćanska sadašnjost.
4. Avigal, Š. (1985). „Beketova Igra: kružna linija postojanja“. Prevela N. Vuković. *Treći program Radio-Beograda* 4:67 (jesen 1985), 315-324.
5. Beckett, S. (1986). *The Complete Dramatic Works*. London: Faber and Faber.
6. Bečanović-Nikolić, Z. (1998). *Hermeneutika i poetika: teorija pripovedanja Pola Rikera*. Beograd: Geopoetika.
7. Becket, S. (1997). *Izabrane drame*. Izbor i predgovor J. Hristić, preveo A. Petrović. Beograd: Nolit.
8. Бекет, С. (2002). „Скица за позоришни комад I“. Превео М. Кнежевић. *Градац, часопис за књижевност, уметност и културу* 28:143-144-145,113-

9. Бекет, С. (2002a). „Скица за позоришни комад II“. Превео М. Кнежевић. *Градац, часопис за књижевност, уметност и културу* 28:143-144-145,119-127.
10. Бекет, С. (2002b). „Дођи-пођи“. Превео М. Кнежевић. *Градац, часопис за књижевност, уметност и културу* 28:143-144-145,128-129.
11. Бекет, С. (2002c). „Монолог“. Превео М. Кнежевић. *Градац, часопис за књижевност, уметност и културу* 28:143-144-145,144-146.
12. Бекет, С. (2002d). „Љуљашка“. Превео М. Кнежевић. *Градац, часопис за књижевност, уметност и културу*, 28:143-144-145,147-150.
13. Бекет, С. (2002e). „Охајска импровизација“. Превео Милојко Кнежевић. *Градац, часопис за књижевност, уметност и културу* 28:143-144-145,151-153.
14. Бекет, С. (2002f). „Пропаст“. Превео М. Кнежевић. *Градац, часопис за књижевност, уметност и културу* 28:143-144-145,153-156.
15. Бекет, С. (2002g). „Шта где“. Превео М. Кнежевић. *Градац, часопис за књижевност, уметност и културу* 28:143-144-145,157-160.
16. Бекет, С. (2002h). „Пруст“. Превео Ф. Филиповић. *Градац, часопис за књижевност, уметност и културу*, 28:143-144-145,59-84.
17. Бекет, С. и Дитуи, Ж. (2002). „Три дијалога“. Превео Ф. Филиповић. *Градац, часопис за књижевност, уметност и културу* 28:143-144-145,160-164.
18. Blek, M. (1986). „Metafora“. Preveo L. Kojen. *Metafora, figure, značenja: zbornik teorijskih radova*. Priredio L. Kojen. Beograd: Prosveta, 55-77.
19. Boulter, J. (2009). „Archives of the End: Embodied History in Samuel Beckett's Plays“. In: *Samuel Beckett: History, Memory, Archive* (S. Kennedy and K. Weiss, eds.). New York: Palgrave Macmillan, 129-149.
20. Collins, P. H. (1974). „Proust, Time, and Beckett's *Happy Days*“. *The French Review*. Special Issue. Vol. XLVII, No. 6. (Spring, 1974), 105-119.
21. Elam, K. (1990). „Ne ja: Beckettova usta i ars(e) rhetorica“. Preveo M. Horvatić. *Quorum: časopis za književnost*. 6:4, 69-87.
22. Erfani, F. (2009). „'We are not saints, but we have kept our appointment': Ricoeur and Beckett on Recognition“. *Idealistic Studies* 39:1-3, 115-123.
23. Esslin, M. (1961). *The Theatre of the Absurd*. Garden City, New York: Doubleday & Company, Inc.
24. Frojd, S. (1970). *Psihopatologija svakodnevnog života*. Preveo H. Klajn. Novi Sad: Matica srpska.
25. Garner, S. Jr. (1994). *Bodied Spaces: Phenomenology and Performance in Contemporary Drama*. New York: Cornell University Press.

26. Hristić, J. (1986). *Studije o drami*. Beograd: Narodna knjiga.
27. Iser, W. (1996). „Samuel Beckett's Dramatic Language“. Trans. R. Cohn. *Modern Drama* 9:3. December 1966, 251-259.
28. Jacquart, E. (1998). *Le théâtre de dérision: Beckett, Ionesco, Adamov*. Paris: Éditions Gallimard.
29. Kojen, L. (1986). „Dva pristupa metafori“. U: *Metafora, figure, značenja: zbornik teorijskih radova*. Priredio L. Kojen. Beograd: Prosveta, 7-17.
30. Kozdon, S. (2005). *Memory in Samuel Beckett's Plays: A Psychological Approach*. Münster: Lit Verlag.
31. Kristeva, J. (2010). „Otac, ljubav, izgnanstvo“. Prevela N. Marić. U: *Beket*. Priredio P. Todorović. Beograd: Službeni glasnik, 87-96.
32. Lawley, P. (1996). „Stages of Identity: from *Krapp's Last Tape* to *Play*“. In: *The Cambridge Companion to Beckett* (John Pilling, ed.). Cambridge: Cambridge University Press, 88-105.
33. Lerider, Ž. (2009). „Pamćenje i zaboravljanje: Sigmund Frojd i 'izlečenje kroz pisanje' (odlomak iz knjige *Bečki dnevnici*)“. Prevela S. Gobec. *Polja: časopis za kulturu, umetnost i društvena pitanja*. 54:459 (septembar-oktobar 2009), 119-132.
34. Marčetić, A. (2003). *Figure pripovedanja*. Beograd: Narodna knjiga.
35. Maude, U. (2002). „The Body of Memory: Beckett and Merleau-Ponty“. In: *Beckett and Philosophy* (R. Lane, ed.), New York: Palgrave Publishers Ltd., 108-122.
36. Merleau-Ponty, M. (1990). *Fenomenologija percepcije*. Preveo A. Habazin, redakcija prevoda i pogovor D. Pejović. Sarajevo: Veselin Masleša – Svjetlost.
37. Mersije, V. (1986). „Umetnik/filozof“. Prevela J. Tošić. *Vidici*, 4,5:242-243, 49-64.
38. Milutinović, Z. (1994). *Metateatralnost: imanentna poetika u drami XX veka*. Beograd: Radionica SIC.
39. Milutinović, Z. (2006). „The Death of Representation and the Representation of Death: Ionesco, Beckett and Stoppard“. *Comparative Drama* 3:40, 337-364.
40. Milutinović, Z. (2006). *Susret na trećem mestu*. Beograd: Geopoetika.
41. Miočinović, M. (prir.) (1981). *Moderna teorija drame*. Beograd: Nolit.
42. Novaković, J. (1975). „Put u prošlost ili traganje za jedinstvenom ličnosti: Prust i Nervalova Silvija“. *Ideje: jugoslovenski studentski časopis za teoriju savremenog društva* IV:2/3, 121-133.
43. Oberg, A. K. (1985). „*Krapova poslednja traka* i prustovska vizija“. Prevela M. Mint. *Treći program Radio-Beograda* 4:67 (jesen 1985), 309-315.
44. Olney, J. (1993). „Memory and the Narrative Imperative: St. Augustine and

Samuel Beckett“. *New Literary History* 24:4 (Autumn, 1993), 857-880.

45. Пруст, М. (1983). *У трагању за изгинулим временом*. Превео Ж. Живојиновић. Нови Сад/Београд: Матица српска, Нолит, Народна књига.
46. Пруст, М. (1997). „Поводом Флоберовог стила“. *О Бодлеру, Флоберу и Морану*. Избор, превод и поговор З. Тајић. Октоих и Дом омладине „Будо Томовић“. 48-82.
47. Reginio, R. (2009). „Samuel Beckett, the Archive, and the Problem of History“. In: *Samuel Beckett: History, Memory, Archive* (S. Kennedy and K. Weiss, eds.). New York: Palgrave Macmillan, 111-128.
48. Richardson, B. (1988). „Point of View in Drama: Diegetic Monologue, Unreliable Narrators, and the Author's Voice on Stage“. *Comparative Drama* 22:3 (Fall 1988), 193-214.
49. Ricoeur, P. (2000). *La mémoire, l'histoire, l'oubli*. Paris: Editions du Seuil.
50. Ricoeur, P. (1983). *Temps et récit I*. Paris: Seuil.
51. Ricoeur, P. (1984). *Temps et récit II*. Paris: Seuil.
52. Ricoeur, P. (1985). *Temps et récit III*. Paris: Seuil.
53. Ricoeur, P. (1966). *Freedom and Nature: The Voluntary and the Involuntary*. Trans. by E. V. Kohák. Evanston: Northwestern University Press.
54. Ricoeur, P. (1981). *Živa metafora*. Prevela N. Vajs. Zagreb: GZH.
55. Рикер, П. (2004). *Сопство као други*. Превео С. Ћузулан. Београд: Јасен.
56. Sarazak, Ž.-P. (prir.). (2009). *Leksika moderne i savremene drame*. Prevela M. Miočinović. Vršac: KOV.
57. Шабер, П. (2002). „Самјуел Бекет као режисер или рад на *Крановој последњој траци* са писцем комада“. Превео М. Марковић. *Градац, часопис за књижевност, уметност и културу* 28:143-144-145, 206-216.
58. Šopenhauer, A. (2012). *Svet kao volja i predstava*. Preveo B. Zec. Beograd: Službeni glasnik.
59. Todorov, C. (1986). „Sinegdoha“. Prevela Lj. Cvijetić-Karadžić. *Metafora, figure, značenja: zbornik teorijskih radova*. Priredio L. Kojen. Beograd: Prosveta, 291-306.
60. Trebješanin, Ž. (2008). *Rečnik psihologije*. Beograd: Stubovi kulture.
61. Turkey, A. (1969). „Notes on Involuntary Memory in Proust“. *The French Review* 42:3 (Feb. 1969), 395-402.
62. Weinrich, H. (2004). *Lethe: The Art and Critique of Forgetting*. Trans. by S. Rendall. Ithaca and London: Cornell University Press.
63. Worton, M. (1996). „Waiting for Godot and Endgame: Theatre as Text“. In: *The Cambridge Companion to Beckett* (J. Pilling, ed.), Cambridge: Cambridge University Press, 67-87.

64. Zeifmen, H. (1985). „Biće i nebiće: *Ne-ja* Samjuela Beketa“. Prevela M. Mint. *Treći program Radio-Beograda* 4:67 (jesen 1985), 233-246.
65. Ženet, Ž. (1996). „Metonimija kod Prusta“. Prevela M. Vinaver, *Reč* 23-24 (jul-avgust 1996), 118-125.

4. циљеви истраживања

Циљ ове дисертације је продубљено и обухватно тумачење вољног и невољног сећања и заборављања како у Бекетовом позоришту тако и у његовим радио-драмама и телевизијским комадима. Отуда ће теме сећања и заборављања, као и употреба наративних и реторичких стратегија у драмском начину њиховог представљања, бити подробно анализирани не само у оквиру интерпретације најзнаменитијих позоришних остварења овог ирског нобеловца него и у оквиру тумачења његових драмских минијатура, које је и он сам, истичући њихову сведеност на позоришни минимум, називао „драмицама“, а које се већ дуже времена налазе у самој жижи англоамеричких и франкофоних изучавања његовог опуса.

Хипотезе:

У овој дисертацији испитаће се валидност неколико научних хипотеза. Најпре ће бити размотрено да ли се о представљачким аспектима Бекетовог метатеатралног уметничког израза може говорити као о посебној врсти театрализованог сећања и заборављања посредством промишљене употребе вербалних и невербалних тропа и приповести. Потом ће бити анализирана хипотеза да је досадашње интерпретације сећања Бекетових антијунака потребно преиспитати и допунити одговарајућом анализом њиховог заборављања, пошто њихово вољно сећање најчешће нема жељени исход, а њихово невољно сећање најчешће не постоји на прустовски начин. Отуда ће бити испитано могу ли се описати особености бекетовског фикционализованог невољног сећања, које га умногоме разликују од прустовског представљања нехотичног сећања као исхода неке срећне случајне подударности. Размотриће се, осим тога, и може ли се говорити о телесном памћењу и отеловљеном сећању Бекетових драмских ликова. Такође ће се анализирати и да ли учестала посезања његових антијунака за причом и приповедањем имају за исход уобличавање њихових „наративних идентитета“ и прустовско досезање „нађеног времена“.

5. очекивани резултати

Очекује се да ова дисертација подробно опише различита средства и начине

представљања вољног и невољног сећања и заборављања Бекетових драмских ликова, те да утврди која врста сећања и заборављања доминира у његовом драмском опусу. Такво постигнуће би представљало значајан допринос литератури о једном од најзначајнијих писаца светске књижевности двадесетог века и прецизније диференцираном разумевању наведених проблема, које би обогатило већ постојеће приступе.

6. план рада

У почетној фази истраживања, ослањање на Рикерову феноменолошку студију *Сећање, историја, заборављање* омогућиће одговарајући увид у најважније филозофске и психолошке теорије о феноменима сећања и заборављања. Осим тога, у потребној мери ће бити испитана и применљивост Рикерове херменеутике, те концепата „вољног и невољног“, „приповедног идентитета“ и „живе метафоре“ на тумачење Бекетовог позоришног израза. Потом ће посебна пажња бити посвећена Прустовом романескном циклусу и Бекетовом тумачењу прустовског вољног и нехотичног сећања, изложеном у његовој монографији *Пруст*.

У средишњој фази рада, која ће превасходно анализирати како се у Бекетовим комадима кроз употребу нарације и разноврсних вербалних и невербалних тропа тематизује узајамни однос сећања, заборављања и телесности, употребљаваће се методе помног читања (*close reading*) и иманентне анализе, као и методе компаративне, феноменолошке, семиотичке и психолошке анализе. Најпре ће бити анализиран обиман корпус интерпретативних студија о Бекетовој књижевности, при чему ће посебна пажња бити посвећена оним аспектима „бекетологије“ који су усредсређени на анализу мотива сећања у његовом опусу, али ће бити проучени и текстови посвећени улози телесности у његовим позоришним комадима, као и текстови фокусирани на компарацију Бекетове књижевности са Прустовим литерарним делом. Запажања и закључци претходних тумача биће подробно размотрени и указаће се на недовољно истражене аспекте тематизовања вољног и невољног заборављања у Бекетовом позоришту.

Компаративном методом успостављања аналогичности и истицања разлика најпре ће се размотрити који позоришни комади и на који начин тематизују бекетовско невољно сећање, те ће се указати на аспекте по којима се оно разликује од прустовског нехотичног сећања. Потом ће се понудити подробно тумачење „мнемотехника“ предочених у оквиру комада који тематизују покушаје вољног памћења и сећања. Истраживање ће се после тога усредсредити на низ комада у којима доминира тематика невољног заборављања, а напослетку ће се анализирати разне врсте „летотехнике“ у позоришним комадима који представљају вољно заборављање.

У фази синтезе биће преиспитана валидност постављених хипотеза и биће донети одговарајући закључци, који треба да понуде обухватну садржинску и формалну анализу

мотива сећања и заборављања у Бекетовом драмском опусу, на основу поређења са Прустовим романескним циклусом, а са становишта Рикерове феноменологије.

7. методе истраживања

Осим методе помног читања, као и метода компаративног, феноменолошког, семиотичког, психолошког и структуралистичког тумачења Бекетовог позоришног израза, користиће се и уобичајене научно-истраживачке методе какве су индукција и дедукција, као и различите аналитичке и дескриптивне методе.

VII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ И КАНДИДАТА:

Образложење предлога теме докторске дисертације “Представљање вољног и невољног сећања и заборављања у драмском опусу Самјуела Бекета”, које је приложила Снежана Калинић, сведочи о поодмаклој фази истраживања започетих за време докторских студија кандидаткиње на Филолошком факултету, као и у оквиру њених асистентских активности у настави на предмету *Театар апсурда*. Предложена тема је образложена детаљно, дате су јасне теоријске и методолошке координате истраживања и прецизно су дефинисане фазе истраживања. Комисија сматра да би Снежана Калинић овом темом могла допринети развоју једног врло специфичног поља истраживања Бекетовог опуса, у оквиру којег постоји простор за нове увиде и увођење нових аспеката интерпретације и теоријске концептуализације драмски обликованих психолошких феномена. На тај начин би остварила научни допринос проучавању опште књижевности и теорије књижевности, проучавању Бекетовог театра у науци о књижевности у Србији, али би истовремено ступила и у сферу најновијих релевантних проучавања Бекета у англофоним и франкофоним научним срединама.

На основу наведених података о кандидату, Комисија констатује да је Снежана Калинић подобан кандидат за израду докторске дисертације.

На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је тема “Представљање вољног и невољног сећања и заборављања у драмском опусу Самјуела Бекета” подобна за израду докторске дисертације у области опште књижевности и теорије књижевности.

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да је др Зорица Бечановић Николић подобна за ментора предложене докторске дисертације.

На основу изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивне оцене о подобности кандидата Снежане Калинић и предложене теме докторске дисертације “Представљање вољног и невољног сећања и заборављања у драмском опусу Самјуела Бекета”, а да за ментора именује Зорицу Бечановић Николић, ванредног професора Филолошког факултета у Београду.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА
КОМИСИЈЕ

1. др Зорица Бечановић-Николић, ванредни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду
2. др Зоран Милутиновић, редовни професор Универзитетског колеџа Лондон
3. др Биљана Дојчиновић, ванредни професор Филолошког факултета Универзитета у Београду